

regnes, at der i den kommende tid vil blive trukket i stigende tempo på pengeinstitutterne til dækning af det pengebehov, som nødvendigvis må dækkes til finansiering af importen og til andre formål.

Udnyttelsen af det i den internationale bank optagne lån og af „Marshall-hjælpen“ vil lægge beslag på betydelige beløb fremover; efter regeringens skøn vil det *ikke være muligt for pengeinstitutterne at stille de nødvendige kreditmidler til rådighed, dersom de gældende bindingsregler ikke lempes*. Selv om der i de første måneder af året 1949 forfalder statslån til udbetaling her i landet til et beløb af ca. 225 mill. kr., hvilket beløb formentlig i det væsentlige vil gå ind i banker og sparekasser, vil det efter regeringens opfattelse dog være nødvendigt, at der stilles nye midler til rådighed til finansiering af pengebehovet.“

De nye bindingsregler vil medføre, at det i henhold til loven bundne beløb kommer ned på omkring 370 mill. kr. eller lidt over halvdelen af det hidtil bundne beløb. Hertil kommer i henhold til den samtidig gennemførte lov om ændring af tillægget til sparekasseloven for sparekassernes vedkommende et bindingsbeløb på omkring 40 mill. kr.

I et bilag til lovforslaget gengives en skrivelse af 26. november 1948 til handelsministeren fra *nationalbanken*, hvori det bl. a. hedder:

„Den nedgang i bankernes kassebeholdning, som har vist sig ved oktober måneds udgang, og den stærke omtale i pressen og på anden måde, som har fundet sted, har skabt en ikke ringe nervøsitet såvel i banker og sparekasser som i den del af befolkningen, der arbejder med bankkreditter eller med lån fra sparekasser, og nationalbanken er derfor enig med regeringen i, at spørgsmålet om frigivelse af en del af de bundne midler bør tages op til overvejelse.

Som det er regeringen bekendt, mener nationalbanken, at en lettelse med hensyn til ekstraordinær binding af kasse-reserver i banker og sparekasser bedst kan tilpasses de økonomiske forhold ved anvendelse af den *dispensationsbemyndigelse*, der i lovene er givet handelsministeren på grundlag af en indstilling fra nationalbanken. Ud fra disse synspunkter har nationalbanken derfor indstillet til handelsministeren, at give en *almindelig dispensation for alle banker og sparekasser fra 30. november 1948 i et omfang, der frigiver ca. fjerdedelen af de i øjeblikket ekstraordinært bundne reserver*. Beløbet af disse andrager for tiden ca. 800 mill. kr., således at den af nationalbanken indstillede frigivelse vil andrage ca. 200 mill. kr. Med hensyn til en eventuel yderligere frigivelse af de bundne kassereserver mener nationalbanken, at det